

Τί τοῦτο λέγων; Τῶν ὀρίων τῆς χώρας ἐνταῦθα γὰρ, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, τὰρ χαῖον συνῆσαν οἱ πρόσχωροι παρὰ τε ἡμῶν καὶ τῶν ἀστυγειτόνων· ὅθεν ὠνόμακέν ἀγορὰν ἐφορίαν¹. Ἐν ταῖς εἰς Ὅμηρον Παρεκδοχαῖς τοῦ Εὐσταθίου σελ. 363 κεῖται ἀέναις Ἀπόλλων τιμᾶται διαφερόντως καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐφορείαν τῶν Κυζικηνῶν. Ἀλλ' ὀρθῶς παρὰ τῷ Στράβωνι ἀναγινώσκεται σελ. 551 ἀέν δὲ ταύταις τὸν Ἀπόλλωνα τιμᾶσθαι διαφερόντως καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐφορίαν τῶν Κυζικηνῶν, Πρβ. σελ. 338: ῥεῖ ποταμὸς ἐν τῇ λεχθείσῃ μεθορία. σελ. 342: μέχρι τῆς τῶν Μεσσηνίων μεθορίας. σελ. 376: κατὰ τὴν μεθορίαν τῆς Ἀργείας καὶ τῆς Λακωνικῆς. σελ. 440: ἐν τῇ αὐτῇ μεθορίᾳ κειμένην. σελ. 587: ἐν δὲ τῇ μεθορίᾳ τῆς Κυζικηνῆς καὶ τῆς Πριαπηνῆς.

ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΑΙΩΝΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ *

ὑπὸ ΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΓΕΛΕΩΝ

Δ'

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΥ

ΠΑΙΓΝΙΑ ΠΟΙΗΤΙΚΑ

α' Εἰς τὸν ἄρχοντα Καμαράσην Ἰωάννην.

Δέχου, Πανένδοξε ἀνδρῶν, Σκαρλάτε Ἰωάννη,

ἀρχιταμὶα φίλτατε, καὶ κηδεστὰ οἰκεῖς

τοῦ σφωτάτου, κραταιοῦ αὐθέντου, Νικολάου,

τόδε τὸ πονημάτιον, ἀναγραμματισμὸν μοι

τοῦ σοῦ σεμνοῦ ὀνόματος, εἰς μνήμην αἰώνιαν.

Ἰν' ἄνω ᾗς.

Ἰν' ἄνω ᾗς παρὰ Θεοῦ τιμαῖς τε καὶ ἀξίαις,

ἵνα τερφῇς ἐν οὐρανῷ ὁμοῦ μετὰ δικαίων.

ὑπὸ Θεοῦ τετίμησαι καὶ δόξης ἀπολαύεις

καὶ ἀπολαύσεις ἐσαεὶ ἀπείρονας εἰς χρόνους.

Σὴν γαίῳ,

10

Σὴν γαίῳ χάριν, ἔνδοξε, καὶ θαψιλῶς λαμβάνω

τάς χάριτας ἐκάστοτε σὺν πλείστοις ὁμοῦ ἄλλοις.

Χαριτοδότην, χαριστήν καὶ μέγαν ζωοδότην

¹ Ἰδὲ Οὐαδῆρον Δημοσθ. κατ' Ἀριστοκρ. σελ. 199.

* Ἰδὲ σελ. 525.

- πεποίηκέ σε ὁ Θεός, ὁ κηδερὶὼν ἀπάντων.
Nō ān īhs.
- 15 *Nō* καὶ φρονήσει ἀκριβαὶ καὶ λίαν ἐχεφρόνως
 πορεύῃ ἂν τὸ στήδιον τὸ τοῦ παρόντος βίου,
 ἐρμένων ἀμετάτρεπτος τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔχεις
 καὶ προστιθεὶς ἄλλ' ἀγαθὰ ἐπὶ τοῖς προλαβούσι. *Nō raīhs.*
- 20 *Σὺν νῶ* οἰκήσεας αἰεὶ, σὺν νῶ γε καὶ δικάσεις,
 ὅποι περ ἂν σὺ πορευθῇς, ὑπάρχων ἐστεμμένος
 ταῖς χάρισι, ταῖς δωρεαῖς καὶ ταῖς εὐεργεσίαις,
 αἷς καθ' ἑκάστην κέχρησαι, εὐεργετῶν τοὺς πάντας. *Σιὼν rḥa.*
- 25 "Ὡς τινα νῆα ἀρετὰς ὀχρῦμενος, ἐντεῦθεν,
 πρὸς τὴν *Σιὼν* ἀνάδραμε τὴν ἄνω, τὴν ἐν πόλει.
Σαίρων περιποιούμενος τοὺς ἄπαντας ὑπάρξει
 ὁ *Ἰωάννης* ὁ κλεινὸς τῶν εὐγενῶν ἡ δόξα. *Αἰνων ῆς.*
- 30 "Αεὶ ἐπαίνων καὶ τιμῶν, ταῖς ἀγαθοεργίαις,
 ὑπάρχεις ἀξιούμενος, ὡς τὰ ἐπαίνου πράττων.
Υἱός τε χαριτόκομος, υἱὸς τῆς εὐσεβείας,
 δύναμις πάντως πέφυκε νῶν τῶν σεβασμίων. *Ναὼν ἱς ῆ.*
- 35 "Ανω πορεῖν τὴν στενὴν, ἴσην ἀπαράθῳ
 τρέχεις ἀδεῶς, ἐμμελῶς, τὰς ἐντολὰς φυλάττων.
Ἰσην, δικαίαν τὴν ὁδὸν τοῦ βίου διατρέχων
 ἴσην καὶ τὴν πρὸς οὐρανόν, φησὶν, ἐγὼ ἀνέλθω. *"Ανω ἴσην.*
- 40 Δικαίαν ταύτην τὴν ζωὴν τὴν κάτω κεκτημένος
 δικαίως πρὸς οὐράνιον λειμῶνα κατοικήσεις. *"Ισην νάω.*
- 45 "Ἰδοὺ καὶ γὰρ, σὺν ἅπασιν, ὁρῶν τὰς εὐποιίας
 αἰνέσων προτεθύμηται τὸν μέγαν *Ἰωάννην*
 Πᾶς τις ἐνωτιζόμενος τὰς πράξεις τὰς ἐνθέους,
 καὶ ἐν νῆϊ προσέρχεται ἰδεῖν καὶ ἐπαινεῖσαι. *"Ισην ῶαν.*
- 50 *Βαβαί!* μεγίστην ὦρησιν πολλῶν πτωχῶν καὶ δούλων
 τόνδε Θεὸς ἐξέπεμψε τῶν εὐγενῶν τὸ κλέος
 Καὶ ἦν καὶ ἔσται ἑσσεὶ πλήρης τοῦ θείου ζήλου,
 πανευλαβῆς, πανευσεβῆς, ὡς *Ἰωάνης* ὁ θεῖος. *"Ασων ἠνί.*
- 55 "Ακούων σὺ τῶν ἐντολῶν, φωνῶν τε τῶν πενήτων,
 πλεύσεις καλῶς καὶ εὐσταλῶς εἰς οὐρανοῦ λιμένα,
 ἐκ τῆςδε πολυκόμονος θαλάσσης τῆς τοῦ βίου.
 Τὰ ἴσα δικαιώματα νῶν τῶν τοῦ Κυρίου
 ἐς σὴν ψυχὴν συνήθροισας πολλῇ τῇ δαφιλείᾳ. *"Ασων νῆς.*
- 60 "Ακούων ἕκαστος τὴν σὴν μεγίστην προστασίαν
 καὶ δαφιλῇ τὸν ἔλεον, προσέρχεται προθύμως.
"Ανω ὑπάρχων τῇ τιμῇ, ἄνω καὶ τῇ ἀξίᾳ,
 ἀνώτατος καὶ δύναμις τοῖς ἔργοις ἐργεργίαις. *"Ισα νῆων.*
- 65 "Ανω ὑπάρχων τῇ τιμῇ, ἄνω καὶ τῇ ἀξίᾳ,
 ἀνώτατος καὶ δύναμις τοῖς ἔργοις ἐργεργίαις. *"Ανω ἱς ῆν.*
- 70 "Ανω ὑπάρχων τῇ τιμῇ, ἄνω καὶ τῇ ἀξίᾳ,
 ἀνώτατος καὶ δύναμις τοῖς ἔργοις ἐργεργίαις. *Νησὼν ἱα.*

- "Ια, τὰ κατορθώματα, πανεύσμοα τυγχάνει
 νησῶν καὶ χέρσου καὶ παντὸς τοῦ περιγείου κόσμου, Ἰάσων ἦν.
- 55 Ἰάσων παναλλέστατος, ὁ νοητὸς καὶ θεὸς
 Αἰήτην τὸν πολέμιον ὀλέσας κατὰ κράτος. Ἰων ἦς ἄν.
- Τῶν ἱων εὐσφρότερος καὶ πάντων τῶν ἀνθέων
 ταῖς αἰθερίαις πράξει τυγχάνεις παραδόξως. Σάων ἦν.
- 60 Ἰδοὺ τελέθει ἀγαθὸς τοῖς πλείστοις εὐεργέτης,
 σώζων, φυλάττων, εὐποιῶν, ἀόκνως περισκέπων. Ἄν ῥῆς ἱω.
- Ἐκαστος, ἐκκηλούμενος ταῖς ἀγαθοεργίαις,
 ἔφησεν ἄν πανευμενῶς, ὅποι περ ἄν ἀπίης,
 κἀγὼ σὺν σοὶ πορεύσομαι, κράτιστε εὐεργέτα. Ναῶν ἦς.
- 65 Ὡς ἄριστος, ὡς δίκαιος, οἰκήσας ἄν εἰρήνῃ
 τοῖς πᾶσιν ἀγαπώμενος, ἀπόδλεπτος τοῖς πᾶσι. Νάων ἦς.
- Ταῖς παναρίστοις πράξεσιν, οἰκήσων ἀπελεύσῃ,
 μετὰ τὸ βίου στάδιον, εἰς οὐρανοῦ παστάδα. Ἄν αἰρῆς.
- Ὑπάρχων εὐμενέστατος, προκάτατος, ἡδύς τε,
 αἰρέσειας, φιλήσειας τοὺς σοὶ οἰκειωθέντας. Σιών ὠρῆ.
- 70 Εὐχαῖς, καὶ πίστει εὐσεβεῖ, καὶ πράξεσιν ἐνθέοις,
 ὠρεῖται εὐμαρέστατα Σιών τὴν οὐρανίαν. Σινᾶ ῥῆω.
- Μεγίστην τὴν εὐλάβειαν προσφέρει θαυμασίως
 ἐν τῇ ῥαφῇ τῇ τοῦ Σινᾶ, ὡς ὄντι ἐν τῷ ὄρει,
 ἐν ᾧ Θεὸς ἐτέλεσε παράδοξα θαυμάτων. Σιών ἄν ἦ.
- 75 Σιών ἄν ὠνομάζοιτο ψυχὴ ἡ τρισολβία
 τοῦδε τοῦ τρισευδαίμονος Σκαρλάτου Ἰωάννου,
 ὡς οὐσὶ οἰκητήριον Θεοῦ τοῦ παρμεγίστου.
- Ναὸς γὰρ πέλεται Θεοῦ ὁ ἀρετῇ συζήσας. Ἀρίης ὦν.
- 80 Τῆς λύπης δὲ γενόμενος, θανάτῳ τῆς συνεύνου,
 χαρᾶς ἀπείρου ἔμπλεως μετέπειτα γενήσῃ
 εἰ, τοὺς ἀνίης τῆς πικρᾶς τῇ τύχῃ γεγονότας
 χαροποιῶν, καὶ κυβερνῶν, εἰ ταύτης καθαιρέτης. Ἰάση ῥῶν.
- Τὰς ἀθυρίας τὰς πικρὰς, ἐλλείμματα, καὶ τύχας
 ἡμῶν Ἰάση, ἔνδοξε, συχναῖς εὐεργεσίαις. Ἰῶν ἄν ἦς.
- 85 Μόνος ἄν ἦς ἀνέμπλεως παντοδαπῶν χρίτων,
 ὡς μόνος τὰ τῆς χάριτος ἀεὶ τελῶν ἐκθύμως.

β' Εἰς τὸν αὐτόν.

Πρὸς τούτοις ἐπταγράμματον τὸ ὄνομα τυγχάνει
 Σοῦ τοῦ ἐνδόξου καὶ κλεινοῦ, ὡς πᾶσι καθορίζεται.
 Μυστηριώδης ἀριθμὸς ὁ τοῦ ἐπτά τυγχάνει,

Ἄνθ' οὗτου καὶ ἐξύμνηται ἀνδράσι τοῖς πάνσοφοις.

Ἐπεὶ γὰρ καθεστήκασι τοῦ οὐρανοῦ πλανῆται,

5

Ἐπεὶ δὲ κλίμασιν ἡ γῆ διήρηται ἐντέχνως,

Ἐπεὶ τὰ αἰσθητήρια τυγχάνουσιν ἀνθρώπου,

Ἐπεὶ δὲ καθεστήκασι καὶ πᾶσαι αἱ κινήσεις,

Ἐπεὶ καὶ τὰ φωνήεντα τυγχάνει τῶν γραμμάτων,

Ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ μέρη ἐπίτασιν δηλοῦντα,

10

Καὶ δις ἑπτὰ τυγχάνουσιν αἱ στάσεις τῶν ῥητόρων.

Ἐπεὶ καὶ τὰ χάρισματά τοῦ Πνεύματος τελοῦσιν,

Ἐπεὶ δ' αὖ σέβουσιν ἡδραστὰς ὁ τῆς Σοφίας οἶκος,

Ἐπεὶ δὲ τὰ μυστήρια τελοῦσιν Ἐκκλησίαις,

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας τε αἰνοῦμεν τὸν Δεσπότην

15

Καὶ λύσιν ἐξακτούμεθα ἡμῶν ἀμπλακημάτων.

Τοιούτου τοίνυν τετευχὼς ὀνόματος τιμίου

Καὶ κίθαραις πράξειςιν ὑπάρχων ἐστεμμένος,

Ὡς ὄρνις οὐρανόθρεπτος, πέλεια χρυσοπτέρυξ,

Γενναίως ἀναπτήσειας εἰς οὐρανοῦ λειμῶνα,

20

Μετὰ βελθὺ καὶ λιπαρὸν πανεύδαιμον τὸ γῆρας.

γ' Κατὼν μετερεχθεὶς

ἄπὸ τοῦ κανόνος τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως

ἐπὶ τὴν λαμπροτάτην στεφηφορίαν καὶ λαμπροχιτωνοφορίαν τοῦ ἡγεμόνος

ΘΟΥΚΡΟΒΛΑΧΙΑΣ

ΙΩ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ ΒΒ.

ὥδ' Ἀ' ἤχος α'

Ἀναπαύσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί· θεία Κυρίου χάρις· ἐν γὰρ εἰρήνῃ
διαρκεῖ εὐζωία τε λαμπρᾷ Χριστὸς ὁ Θεός· ἡμᾶς διετήρησεν, ἐπινίκιον ἔδοντας.

Καθαρθῶμεν ἀδικίας καὶ ὀφόμεθα, δικαιοσύνης φωτὶ καὶ ἀναπαύσεως ἡμᾶς
ἐξασπάπταντα καὶ χαίρετε φάσκοντα, Νικόλαον πάνσοφον, ἡγεμόνα θαυμάσιον.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφρανέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἐορταζέτω δὲ κόσ-
μος, ὁρατός τε ἄπας καὶ ἀόρατος αὐθέντης γὰρ δίκαιος ἐν Βλαχία καθέζεται.

ὥδ' Γ'

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ κρήνης βουούσης ὕδαρ φθειρόμενον,
ἀλλ' εὐνομίας πηγὴν, κοιρανίου ὁμῆρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ καὶ λυτρούμεθα.

Νῦν πᾶσα πεπλήρωται χαρᾶς, ἡ Δαχία ταὶ χαίρει τοῖς κητορθώμασιν·
ἐορταζέτω γοῦν καὶ κροτεῖτω, ὡς ἔχουσα χρηστὸν αὐθέντην καὶ δίκαιον,

Χθὲς ἐβουθίζομένη τοῖς κακοῖς, ἀνεγείρομαι σήμερον ὕψουμένῳ σοι· Οὐγκρο-
βλαχία βοᾷ· αὐτός με νῦν κούφισον κακῶν ἐν τῇ αὐθεντείᾳ σου.

ὥδὴ Δ'

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς τῶν θεηγόρων ἐντολῶν ἵσταται ὁ δοῦξ καὶ δεικνύει πολιτείαν ἄριστον· διακρυσίως λέγει γὰρ· σήμερον σωτηρία ἐνταῦθα ὅτι ὑπάρχω αὐθέντης θεοδώρητος.

Μαυροκορδάτων εὐγενῶν ὁ εὐθαλέστατος βλαστὸς, κοίρανος πιστῶν, μέγα κλέος εὐθὺς προσηγόρευται· ἄμωμος δὲ ὡς ἄγευστος κηλίδος τῆς αἰσχρᾶς ἀδικίας, καὶ ὡς ποιμὴν ἀληθῆς τέλειος λέλεκται.

Οὐγκροβλαχίας ἡ χαρὰ εὐφημούμενος· ἡμῖν νίκη τοῦ λαοῦ χριστωνόμου, ὑπὲρ πάντων κήδεσται, φαύλων τὸ καθαρτήριο· καὶ αὖθις ἐν τῷ θρόνῳ ὠραῖος, εὐθυδικίας ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαβὶδ πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τῆς ἀδικίας ἄφεςιν ὁρῶντες εὐφρανθῶμεν ἐνθέως· ὅτι ἐπέμφθη θεόθεν ἀπολύτρωσις.

ὥδὴ Ε'

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέως, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν αἶνον προσοίσωμεν Νικολάῳ· καὶ Χριστῷ βοήσωμεν· δικαιοσύνης ἥλιε, πᾶσι χαρὰν ἡμῖν δέδωκας.

Τὴν ἄμετρον κηδεμονίαν οἱ ταῖς τῶν φαύλων σειραῖς συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς χαρὰν ἐπείγεσθε τανῦν, ἀγαλλομένῳ ποδὶ, λύσιν κροταῦντες αἰώνιον.

Προσέλθωμεν λαμπροκρήφοι τῷ ὑψωθέντι λαμπρῶς ἐν τῷ θρόνῳ τῷ τῆς Βλαχίας· καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, στέφοντες τόνδε τοῖς ἄσμασιν.

ὥδὴ Σ'

Ἀνῆλθες ἐν τοῖς ἀνωτάτοις βαθμοῖς καὶ συνέτριψας ζυγοὺς βαρυτάτους κατόχους πεπεδημένων σφοδρῶς καὶ λαμπρότατος, ὡς ἀστήρ ἀειλαμπής, ἐπὶ θρόνου καθέζε·

Φυλάξας τὰ δίκαια πάντα καλῶς, ἀνυψώθης ἐν θρόνῳ, ὁ τὰς κλεῖς τῆς κακίας ἐκλυμηνάμενος ἐν τῷ θώκῳ σου· καὶ ἀνέφξας ἡμῖν εὐνομίας τὰς πύλας.

Σῶτερ τὸ Ὁρθόδοξον κάλχημα· ἡγεμόνα θαυμαστὸν ἀσινῇ περιέποις, ἀντικειμένων τε πάντων ἀνώτερον, παγγενῆ, σὺν παισὶ, πολυχρόνιον μέγα.

ὥδὴ Ζ'

Ὁ παῖδας ἐκ κρῖνου ῥυσάμενος καὶ Βλάχους διέσωσε πάθους χαλεποῦ τῆς ἀδικίας πανοθενῶς, εὐφροσύνης τ' ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Γυναῖκες μετ' ἀνέρων χορεύσατε, καὶ χρίετε σήμερον· ὅν γὰρ ὡς σεπτὸν ἐπεποθοῦμεν αὐθέντην ἀπελεύσαμεν, κοίρανον ζῶντος Θεοῦ, εὐγνώμονα μηνυτήν, ὅν, ὡς Χριστοῦ λατρευταί, εὐαγγελίσασθε.

Κακίας εορτάζομεν νέκρωσιν, βάρους τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς δικαιοσύνης ἀπαρχὴν καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἷτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡς ὄντως εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος οὗτος ὁ σωτήριος δοῦξ καὶ λαμπρυγὴς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς ἀφάσεως, ὃν αὐτοδίδακτος ἐν ᾧ λαμπρότατον φῶς, ἐνδίκως καὶ εὐσεβῶς, πᾶσιν ἐξέλαμψεν.

ὥδὴ Η'

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ δικαία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία· ἐορτῶν ἐορτὴ καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων· ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ ἐν Δακίᾳ θεᾶσθε τὴν θεῖαν εὐφροσύνην ἐν τῷ λαμπρῷ ταῦν ὀρόνῳ καθημένην σεμνῶς καὶ κρυψάζουσαν τοῖς πᾶσι καὶ λέγουσαν, ἰδοὺ ἡ σοφία συνῆλθε τῇ δυνάμει.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμοὺς σου σεπτῇ Δακίᾳ· ἰδοὺ γὰρ ἡγεμῶν σοι λαμπροφεγγὴς ἐληλύθει· ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης καὶ ἑώρα· τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ συναθροίξει Χριστὸν ὑπερυψοῦντα.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ λόγε, καὶ πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη ἐν ὑποστάσεσι φύσις ὑπερούσις καὶ ὑπέρθε· φυλάττεις ἀκλόνητον, ἐν τοῖς ἡγεμόσι, Βλαχίας τὸν προστάτην.

ὥδὴ Θ'

Φωτίζου, ἀγάλλου Οὐγκροδλαχίας ὁ λαὸς· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε· χόρευε νῦν καὶ εὐφραίνου λαμπρῶς· σὺ δὲ λαμπρὸ κοίρωνε ἀγάλλου δικαιοσύνης τὸ ἄγαλμα.

Ὡ πράας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς· τῶν κακῶν καθαιρέτης ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος τοῦ σοῦ· ἦν οἱ πιστοὶ ἀγκυραν ἐλπίδος κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ὡ Ὑψιστε κράντορ, ὦ παμφέστατε Χριστέ, ὦ σοφία καὶ λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ δυνάμις· δίδου ἡμῖν ὑγιέστατον καὶ ἀστεμφῆ τὸν καθηγεμόνα, τὸν μέγαν τόνδε Νικόλαον.

Ε'.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

ΛΕΡΙΟΥ

Στίχοι (σάτυρα) κατὰ τῶν πτώσεων.

Βιάζομαι δὲν ἡμπορῶ καὶ πῶς νὰ σιωπήσω,
 Ἄφεστε με ὅττην πίστιν σας, θὰ σκάσ' ἂν δὲν λαλήσω.
 Δὲν ἡμπορῶ νὰ θεωρῶ ταῖς ταραχαῖς ταῖς τόσκις
 Ὅπου στὸν κόσμον φέρουσιν αὐταὶ αἱ πάντα πτώσεις.
 Συγχίζεται τὸ πνεῦμά μου, μοῦ ἔρχεται νὰ φρίξω.
 Ἄς νὰ τανε ὅτὸ χέρι μου ἤθελα νὰ τῆς πνίξω.
 Διὰ νὰ κάμω ἵνα μισθὸν καὶ νὰ ἐλευθερώσω
 Δασκάλους τε καὶ μαθητὰς ὅλους νὰ τοὺς γλυτώσω

- Νά μὴ τυγχίξουσιν τὸν νοῦν καὶ τοὺς παρὰ ζαλίξουν.
 10 Καὶ τοὺς ταραττοῦσι τὸν νοῦν καὶ τοὺς τὸν ἐσχοτίζουν.
 Αὐταὶ αἱ πτώσεις ἔρριψαν εἰς πτώσιν διδασκάλους.
 Νά γράφωσι γραμματικὰς καὶ νὰ ζαλίξουν ἄλλους.
 Ποιὰ νὰ πρωτοδιηγηθῶ καὶ ποῖα νὰ ἀφήσω.
 Καὶ ποῖας τὰ καμώματα πρῶτον νὰ ἱστορήσω.
 15 Τῆς γενικῆς τὰ σκάνδαλα πρῶτα θὰ ζωγραφίσω,
 Εἰς τὸν γαῖθουροσύνδεσμον τέλος θὰ καταστήσω.
 Ὡς γενικὴ παγκόσμιον, ἀνίσως καὶ δὲν σφάλλω,
 Λέγω πῶς εἶσαι κυκεὼν, εἶσαι δὲν ἀμφισβάλλω.
 Ἦθελα μὲν νὰ εἰπῶ, ἀλλὰ νὰ σιωπήσω,
 20 Τὸ ῥῆμα τὸ θεόργιστον νὰ μὴν τὸ θεατρίσω.
 Μὰ πάλιν ἡ ἀλήθεια πολλὰ μὲ ἀναγκάζει.
 Ἄς τὴν εἰπῶ, δὲν ἔμπορῶ, μόνη της μὲ βιάζει.
 Διπρόσωπον τὸν κόλπον λέγουν καὶ τὸν μισοῦσι;
 Αὐτὸ ποῦναι τριπρόσωπον τάχα τί τ' ἀγαποῦσι;
 25 Ἔτσι τὸ λέγουσιν ἀλλὰ δὲν εἶν' πολλὰ μεγάλα.
 Μικρὸ, μᾶνε σὰν δαίμονας, ἀνίσως καὶ δὲν σφάλλω.
 Ὡς τὸν χαμαιλέοντα ἀλλάζει τὴν μορφήν του,
 Ἀλλάζει καὶ τὸ εἶδός του καὶ τὴν διάθεσίν του.
 Εἰς συζυγίας δεκατρεῖς καὶ εἰς πάντε ἐγκλίσεις.
 30 Πηδᾷ σὰν τράχος φέρεται· βλέπε καὶ μὴν λαλήσης.
 Οἱ ἀριθμοὶ του εἶναι τρεῖς, οἱ πειρασμοὶ του πλείστοι.
 Μιᾶς λογῆς δὲν στέκεται, αὐτὸ δὲν ἔχει πίστιν.
 Ἦτ' ἀνάθεμα, ἂν δύναντον, ἤθελα νὰ τὸ στείλω
 Τοῦ τσάκιζα, τὴν κεφαλὴν μ' ἓνα κομμάτι ξύλο.
 35 Κάτι κ' ὁ ψωροσύνδεσμος, μοῦρχεται νὰ γελάσω.
 Σὰν χόρχορος ὅτ' ἀλάχανα μπαίνει· πῶς νὰ μὴ σκάσω.
 Βάνει κ' αὐτὸς τὴν ὄψιν του ὅτου λόγου τᾶλλα μέρη,
 Καὶ τὸνομα ὁ σύνδεσμος, χωρὶς νὰ ᾔην τὸ φέρει.
 Κ' ἂν δὲν πιστεύης ἄκουε νὰ σοῦ τὸ φανερώσω.
 40 Ἴδου καὶ συλλογιστικῶς νὰ σοῦ τὸ φανερώσω.
 Σύνδεσμος εἶν' καὶ λέγεται ἐκεῖνος ὅπου δένει
 Δύο ἢ πλείω πράγματα καὶ πάντα τ'¹
 Κ' αὐτὸς πολλάκις διστά, χωρὶς ποσὸς νὰ δένη
 Καὶ ἄλλοτε περαπληροῖ, ἴσα ποτε δὲν βαίνει.
 45 Λοιπὸν δὲν εἶναι σύνδεσμος, τί εἶναι δὲν ἠξεύρω.
 Νᾶρουν προφήτης τοῦ Διὸς μπορούσα νὰ τὸ εὔρω.
 Τετράποδον ἐπὶ ῥῆμα, κάτι καὶ σὺ σκαλίζεις;

1 Ἐφθαρμέναι αἱ λέξεις τοῦ χργω.

- Ἐὰντι ἀνακοιτώνεσσι καὶ μᾶλ' παραζαλίζεις;
 Καὶ μάλιστα ἐσὺ τὸ ὥς ποτὲ δὲν ἡσυχάζεις,
 50 Μὲ τόσας σημερινόμεν' πάντα σκάνδαλα βάζεις·
 Δείχναι κ' αὐτὸ τὴν μούρη του σὰν χάθουρας προδίνει
 Χωρὶς νὰ τὸ χρειάζονται πηδᾷ στὴν μέση μπαίνει.
 Ταῖς πρόθεσες ταῖς πονηραῖς ἄχ καὶ νὰ ἤμποροῦσα
 Σ' ἓνα καλῶνι νάβηζα ὅλας, ταῖς ἀπετοῦσα
 55 Εἰς τὸν γυαλόν, γὰρ νὰ χαθοῦν 'στ' ἀνάθεμα νὰ πᾶσι
 "Ἀχ νὰ ταῖς πᾶρ' ὁ δαίμονας, γλίγωρα νὰ προφθάσῃ.
 Δαιμόνιον ἀπαρέμφοτον· τί εἶν' αὐτὰ ποῦ κύνεις;
 Ζαλίσματα, μαλώματα εἰς τοὺς δαιτκάλους βάνεις;
 Ἐκείνοι ποῦ δὲν θέλουσι ῥῆμα διὰ νὰ σὲ λέσι
 60 Ἀλλὰ σὲ θέλουν ὄνομα, καθὼς καὶ τοὺς ἄρέσει,
 Λέγουν δὲν ἔχεις πρόσωπον, οὔτ' ἀριθμὸς μετρεῖται,
 Καλλίτερον νὰ χάνουσιν, τελείως νὰ μὴν εἶσαι.
 Ὅσοι πάλιν σὲ θέλουσι ῥῆμα νὰ σὲ κυρώσουν
 Σοῦ δίδουσι συντακτικὴν διὰ νὰ σὲ βεβαιώσουν,
 65 Καὶ λέγουν πῶς συντάσσεται σὰν ῥῆμα μὲ πλαισίον
 Καὶ μόλον τοῦτο ἀπορεῖν πάλιν, τῇ ἀληθείᾳ.
 Καυμένη ὀνομαστικὴ· πῶς νὰ μὴ σὲ 'παιγέσω;
 "Ἀχ καὶ νὰ εἶχες κεφαλὴν, κορμὸν καὶ σοῦ θέσω!
 Ὡ γυνικὴ παγκάκιστος· ἀνίσως καὶ δὲν σφάλλω,
 70 Λέγω πῶς εἶσαι κυκεὼν, εἶσαι δὲν ἀμφιβάλλω.
 Ἀμὲν κυράτ'ζα ὀστικὴ, τὸ θεῖον δώσοι ψῶρα
 Νὰ κόψῃ τοὺς ῥεμματικούς καθὼς σὲ 'κάμαν τῶρα.
 Ποιὸς σὲ φωνάζ' ὀργανικὴν, ποιὸς αἰτιολογοῦσαν,
 Μηδὲ τί πρᾶγμα νάσσουνά τόσα δὲν σοῦ καλλοῦσαν
 75 Ποιὸς πάλιν περιποίησιν τὸ πῶς σημαίνεις μόνον,
 Ποιὸς χρονικὴν, ποιὸς τροπικὴν, ποιὸς τὸν κακόν του χρόνον.

Ε'

ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΜΥΡΕΩΝ

Περὶ τοῦ αἰτίου τοῦ τῶν Λατίνων σχίσματος ἀρχῆθαι, καὶ περὶ τῶν πέντε διαφορῶν αὐτῶν πρὸς τοὺς Γραικοὺς ἐν κανόνος σχήματι.

ᾠδὴ Α' Ἦχος πλάγ. δ' Ὑγρὰν διοδεύσας ὠσεὶ ξηρὰν.

ΤΟ σχίσμα Λατίνων ἔσχεν ἀρχὴν, ἐκ κενοδοξίας, τῆς συνήθους πάλαι αὐτοῖς, καὶ δεινῆς ὀφρῆος· ἣν θρυμμάζει ὁ θεορράντωρ, καὶ [ὁ] μέγας Βασίλειος.

ΤΟ σκῆπτρον Ῥωμαίων μετατεθέν, πάλαι ἀπὸ Ῥώμης, πρὸς Βυζάντιον νουνεχῶς, ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τοὺς Ἰταλοὺς οὐ μετρίως ἐτάραξεν.

ΟΤΙ¹ καὶ τῷ Ῥώμης ἀρχιερεῖ, τοῖς ἴσοις πρεσβείοις ὁ τῆς Βύζαντος τιμηθεὶς, καὶ τὴν Κωνσταντίνου, Νέαν Ῥώμην ἀποκαλεῖσθαι δικαίως ἔξισωσεν.

ΤΟΥΤΟ τοῖς Λατίνοις μέγα δεινὸν, καὶ ὑπεροψία, ἀλαζόσιν οὖσι σαφῶς, ἔδοξε καὶ φθόνῳ κινηθέντες, πρὸς ἀλλοτρίας ὁδοὺς ἐξετράπησαν.

ᾠδὴ Γ' Οὐρανίας ἀψίδος.

ΤΟΝ ἐν Ῥώμῃ προστάτην, ὑπερυψῶν ἔγνωσαν, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀπύσης, ὡς αὐτοκράτορα, θεῖναι ἐτόλμησαν, τυραννικῶς οἱ Λατῖνοι, τῶν Χριστοῦ προρρήσεων καταφρονήσαντες.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ἀπάσης, οἱ Ἰταλοὶ ἔστησαν, μίαν κεφαλὴν τερατώδη, τὸν σφῶν ἐπίσκοπον, ὡς ἀπὸ τρίποδος, καὶ μαντικῆς ἐκ μαινάδος, τὰ λοῖα προστάγματα ἀποδεχόμενοι.

ΚΕΦΑΛΗ τερατώδης, ὡς ἀληθῶς πέφυκεν, νῦν τῆς Ἐκκλησίας ὁ Πάπας. καὶ γὰρ τοῦ σώματος, νοητοῦ πέλοντος, καὶ νοητῆς δεῖ γε² κάρης, τοῦ Χριστοῦ ὡς ἔφημεν, Παῦλος ὁ ἐνδοξός.

ΑΙΣΘΗΤΟΣ δ' ὢν ὁ Πάπας, τοῦ νοητοῦ σώματος, τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, κάρη οὐ δύναται ἐπονομάζεσθαι, τοῦ νοημένου γὰρ ὅλου, αἰσθητὸν τι λέγεσθαι μέρος ἀδύνατον.

ᾠδὴ Δ' Εἰσακήκοα Κύριε.

ΟΙ Λατῖνοι θεμέλιον, ἐπὶ ψήμῳ θέμενοι ὑπερήσανον, τὴν τοῦ Πάπα κυριότητα, Ἐκκλησίαν πᾶσαν διατάρχξαν.

ΚΑΙ τὸν Πέτρον ψευδόμενοι, φατίν, ὅτι ἔλαβεν τὴν ἀντίστασιν, καὶ φροντίδα τὴν τῶν δώδεκα, παρ' οὗ καὶ ὁ Πάπας ταύτην εἴληφεν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ θεμέλιον, Πέτρον τὸν Ἀπόστολον μόνον λέγουσιν, ἐναντία δογματίζοντες, Παύλῳ τῷ μεγάλῳ θεοκέρυκι.

ΚΑΙ τὸν Ῥώμης ἀντίστασον, ὅπως μὴ σφαλῆναι ποτὲ διδάσκουσιν ὡς τοῦ Πέτρου χρηματίζοντα, τῆς διδασκαλίας μόνον μέτοχον.

ᾠδὴ Ε' Ἵνα τί με ἀπώσω.

ΤΑΥΤΑ μάτην φρονοῦντες, ὅρους τοὺς τῆς πίστεως περρασσεύουσι, ταῖς καινοτομίαις³ εἰσηγήσεσιν, μόνον ἐπόμενον, ταῖς τῆς διανοίας, καὶ πρὸς τὴν γνώμην τὴν ἰδίαν, διασπῶσι γραφῆς τὰ νοήματα.

ΤΗΣ τριάδος τὰ τρία πρόσωπα, συγχέουσι τρανῶς διδάσκοντες, ἐξ Υἱοῦ λαμβάνειν τὸ πανάγιον Πνεῦμα τὴν ὑπαρξίν, βεβελιωθέντες· τὸν γὰρ Υἱὸν αἰτιατὸν τε καὶ τοῦ Πνεύματος κῆτιον λέγουσιν.

Οὐ δυνάμεθα λέγειν, ὅτι ἐκπερεύεται Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀπὸ τῆς οὐσίας

1 Ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ χειρογράφῳ: Ὁ.

2 Ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ χειρογράφῳ: δεῖξαι.

3 Ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ χειρογράφῳ: καινοτομίαις.

τοῦ Πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑποστάσεως· εἴη γὰρ ἂν οὕτως, ἐξ ἑαυτοῦ¹ προβε-
βλημένον, καὶ γὰρ πέλει Πατρὶ ὁμοούσιον.

ΟΥΔΑΜΩΣ ἡ οὐσία ὡς καὶ οὗτοι βούλονται, καὶ ἡ ὑπόστασις, ἔχει ταῦ-
τὸν² θεῖναι³, ὡς ἀδύνατον ὅλως, καὶ ἄτοπον· τὸ γὰρ ἐκπορεύειν, καὶ τὸ
γεννᾶν, καὶ τὸ γεννηθῆναι, ὑποστάσεσιν πέλει ἐνέργεια.

ᾠδὴ Γ' Ἰλάσθητί μοι.

ΤΟ Πνεῦμα ἐκ τοῦ Πατρὸς, μόνου φασὶν ἐκπορεύεσθαι, τὰ τοῦ Σωτῆρος
ῥητὰ, καὶ οὕτω διδάσκουσιν, ἀκριδῆλως φάσκοντες, πάντες οἱ Πατέρες, τοὺς
Λατίνους ἐκτρεπόμενοι.

ΤΟ Πνεῦμα ἐκ τοῦ Υἱοῦ, οὐδεὶς φησὶν ἐκπορεύεσθαι, τῶν διδασκάλων σα-
φῶς, κατὰ τὴν αἰδίον, θεῖαν τε καὶ ἑνδοξὸν πρόεισιν⁴· ἦν πάντες τῷ Πατρὶ
μόνῳ προσνέμουσιν.

ΑΛΛ' οἱ Λατῖνοι ταῖς σφῶν, διδασκαλίαις προσέθεντο, ὅτι καὶ ἐξ Υἱοῦ,
λαμβάνει[ν] τὴν ὑπαρξίν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς ἀδυνατοῦντος, Πατρὸς
μόνου, πρὸς ἐκπόρευσιν.⁵

Εἰ ἀρκεῖ ὁ Πατήρ, πρὸς τὴν τοιαύτην, ματαία ἡ τοῦ Υἱοῦ, ἣν Λατῖνοι
λέγουσιν, κακῶς προτιθέμενοι, καὶ γὰρ ἐκ τῶν δύο τοῦτο εἶπον ἐκπορεύεσθαι.

ΑΛΛ' ὡς ἀρχῆς ἐκ μιᾶς,⁶ τῶν δύο φασὶν προέρχεσθαι, τῆς μὲν μιᾶς προσε-
χοῦς, τῆς δ' ἄλλης πορρώτερον, τῇ θεολογίᾳ δέ, ἑτεροδοξοῦντες, ζένον δόγμα
παρεισάγουσιν.

Κοντάκιον, ἦχος πλάγ. Α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΟΥΔΕΙΣ τῶν ἱερῶν, διδασκάλων τοιαύταις, ἐχρήσκητο ποτε διακίρσεσιν
οὕτω, τὸ γένος δὲ τὸ πάντολμον τῶν Λατίνων ἐφεύρχτο, κατὰ πίστεως, καὶ
θείας ὀρθοδοξίας, κακοδαίμονος καὶ σφικτερῆς διανοίας, κενὰ ἐφευρέματα.

ᾠδὴ Ζ' Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

ΠΑΙΔΕΣ Λατίνων ἐν καμίνῳ, παραπέμπονται τῇ τοῦ καθαρτηρίου, συνω-
θούντος αὐτοῦς τοῦ Πάπκ ἀντὶ τούτου, ἂν μὴ ἀφθόνως χρήματα, τούτῳ δώ-
σωσιν ὡς λύτρον.

ΜΙΑ καὶ αὕτη γὰρ ὑπάρχει τῶν ἀτόπων ἐφευρέσεων Λατίνοις, πρὸς χρη-
μάτων ἐσμὸν συμβάλλουσα⁷ τῷ Πάπκ πρὸς ἔξοδον μαγειρικὴν, καὶ ζωμὸν,
καὶ καρυκείαν.

ΠΡΟΔΗΛΟΝ ὅτι τοῖς Λατίνοις, καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ τὸ τοῦ καθαρτηρίου, ἐξ
ἀγράφων φωνῶν, ἀνήφθη καὶ ὡς σκότος, μετὰ καπνοῦ ἐκάλυψε τὰς ἐκεί-
νων ἀνοίας.

1 Ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ χερ. αὐτοῦ.

2 Ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ χερ. ταῦτα.

3 Ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ χερ. εἰσθῆναι.

4 Ἀντί: πρόεισιν.

5 Ἀντί: προσεκπόρευσιν.

6 Ἀντί: Ἀλλ' ὡς ἐκ μιᾶς ἀρχῆς.

7 Ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ χειρογρ. συμβεβύλλουσα.

ΟΥΤΕ ἡ πάλαι, οὐθ' ἡ νέα, διαθήκη, οὐ διδάσκαλος τῶν πάλαι, ἐφικτά-
σθη τὸ πῦρ τὸ τοῦ καθαρτηρίου, οὐ χρονικὴν τε κόλασιν, εἰμὴ μόνος Ὁριγένης.

Ῥοδὴ Η' Τὸν ἐν ἔρει ἀγίῳ δοξ.

ΤΩΝ ἁγίων τὰ πνεύματα Λατῖνοι, μετὰ πότμον εὐθέως ἀπολαύειν, ἐν
οὐρανοῖς τὸ τέλειον διδάσκουσιν, δίχα τῶν σωμάτων, καὶ οἱ ἁμαρτῶντες
τὴν κόλασιν ὁμοίως.

ΠΑΡΙΑΟΝΤΕΣ τὰς ῥήσεις τῶν ἁγίων, καὶ τοῦ Παύλου τρανῶς ἀνκδοῶν-
τος, μετὰ ψυχῆς καὶ σώματος ἀντάμειψιν, πάντων τῶν πρκατέων, λαμβά-
νειν ἐν τῇ κρίσει, ζῶντας καὶ τεθνεῶτας.

ΤΩΝ ἁγίων ψυχὰς ἐν σωφροσύνῃ, καὶ ἐν τόπῳ φωτεινοτάτῳ πέλειν, καὶ
σχεῖν ἐλπίδα ἀμετάπτωτον, τῆς Ἐπαγγελίας, τυγχάνειν ἐν τῇ κρίσει, φα-
σὶν οἱ θεολόγοι.

ΚΑΙ ἐν τόπῳ ζορωδεστάτῳ αἰθῆς, καὶ ἐν λύπῃ, καὶ στεναγμῷ ὑπάρχειν,
τοὺς ἀμετανοήτους ἁμαρτήσαντας, καὶ προσδοκωμένης¹ κολάσεως μετόχους,
γενέσθαι αἰωνίου.

Ῥοδὴ Θ' Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

ΤΟ φῶς τὸ ἀπαστρέψαν ἐν τῷ Θεῷ, οἱ Λατῖνοι κτιστὸν δογματίζουσι,
καὶ γὰρ φασὶν, ἄκτιστον ἐνέργειαν τοῦ Θεοῦ, σωματικοῖς οὐ πέφυκεν ὁμικ-
σιν ὀρᾶσθαι εἰλικρινῶς, καθάπερ τότε, εἶδον οἱ τρεῖς τῶν Ἀποστόλων, Χρι-
στὸν ὡς ἥλιον ἀστρέψαντα.

ΚΑΙ ταῦτα οἱ ἐκείνων σχολαστικοί, οὓς καὶ μᾶλλον χολώδεις εὐρίσκομεν,
καὶ γὰρ χολῆς, τοῦτον ἐκ Γουήρας ἢ σταφυλῆ, ἢ κλυκτῆς καὶ ἄμπελος, βό-
τρυν τῆς πικρίας ἀπογεννᾷ, θυμὸν δὲ τῆς ἀσπίδος, ἐρεύγεται τὸ στόμα, δη-
λητηρίου ἐνεργέστερον.

ΑΡΧΑΙΩΝ δὲ Πατέρων ἡ διδαχὴ, ὀρθοδόξως ἡμῖν ἐδογματίσαν, τὴν ἐκ
Θεοῦ, ἄκτιστον ἐνέργειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔνδοξον λαμπρότητα, θεῖαν ὀρκ-
θῆναι τοῖς μαθηταῖς, ὡς μὴ ὑπάρχειν ὅλως, κτιστὸν τι κατ' εὐσίαν, ἐν τῇ
ἀκτίστῳ ιδιότητι.

Ἴδού σοι τὰς Λατίνων διαφορὰς, ἐξεθέμην ἐν σχήματι ἄσματος

.
.

¹ Ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ χειρογ. προσδοκωμένου.